

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

8 юли 2020 година*

„Дъмпинг — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Ангажименти — Допустимост — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2146 — Обявяване за недействителни на фактури, издадени съгласно ангажимента — Прилагане на нови разпоредби във времето“

По дело T-110/17

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, установено в Чанджоу (Китай), за което се явява Y. Melin, avocat,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват N. Kuplewatzky и T. Maxian Rusche, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Съвет на Европейския съюз, за когото се явява H. Marcos Fraile, в качеството на представител, подпомаган от N. Tuominen, avocate,

встъпила страна,

с искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2146 на Комисията от 7 декември 2016 година за оттегляне на приемането на ангажимента за двама производители износители съгласно Решение за изпълнение 2013/707/ЕС за потвърждаване приемането на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпинговата и антисубсидийна процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, за периода на прилагане на окончателни мерки (ОВ L 333, 2016 г., стр. 4), в частта, отнасяща се до жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: H. Kanninen, председател, J. Schwarcz (докладчик) и C. Piropoulos, съдии,

секретар: P. Cullen, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 януари 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 Жалбоподателят, Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, произвежда кристални силициеви фотоволтаични модули в Китай и ги изнася за Европейския съюз.
- 2 На 4 юни 2013 г. Европейската комисия приема Регламент (ЕС) № 513/2013 за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република и за изменение на Регламент (ЕС) № 182/2013 за въвеждане на регистрационен режим за вноса на тези стоки с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 152, 2013 г., стр. 5).
- 3 С Решение 2013/423/ЕС от 2 август 2013 година за [при]емане на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпингова процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 209, 2013 г., стр. 26), Комисията приема ценови ангажимент (наричан по-нататък „ангажиментът“), предложен от Китайската търговска камара за внос и износ на машини и електронни продукти (наричана по-нататък „СССМЕ“) от името на жалбоподателя и на няколко други производители износители.
- 4 На 2 декември 2013 г. Съветът на Европейския съюз приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, 2013 г., стр. 1).
- 5 На 2 декември 2013 г. Съветът приема и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, 2013 г., стр. 66).
- 6 Член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013 предвиждат, като използват една и съща формулировка, че Комисията може да определи за кои сделки „[м]итническо[то] задължение възниква от момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение“ в случаите, в които бъде оттеглено съгласието за приемане на ценовия ангажимент.
- 7 Със своето Решение за изпълнение 2013/707/ЕС от 4 декември 2013 година за потвърждаване приемането на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпинговата и антисубсидийната процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, за периода на прилагане на окончателни мерки (ОВ L 325, 2013 г., стр. 214), Комисията потвърждава решението си да приеме ангажимента, изменен по искане на СССРМЕ, от името на китайски производители износители. На 10 септември 2014 г. Комисията приема Решение за

изпълнение 2014/657/ЕС за приемане на предложение от група производители износители съвместно със СССМЕ за пояснения относно прилагането на ангажимента, посочен в Решение за изпълнение 2013/707 (ОВ L 270, 2014 г., стр. 6).

- 8 Общото адвалорно мито, приложимо за вноса на елементи и на фотоволтаични модули с произход от Китай за съдействащите дружества, които не са включени в извадката и са в списъка в приложение I към Регламент за изпълнение № 1238/2013 и в приложение 1 към Регламент за изпълнение № 1239/2013, е 47,7 %. То съответства на антидъмпингово мито от 41,3 % (член 1, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013), към което се добавя изравнително мито от 6,4 % (член 1, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013). Вносът, за който се отнасят ангажиментът и Решение за изпълнение 2013/707, е освободен от това мито съгласно член 3, параграф 1 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 1 от Регламент за изпълнение № 1239/2013.
- 9 С писмо от 11 октомври 2016 г. Комисията уведомява жалбоподателя, че възнамерява да оттегли съгласието за приемане на ангажимента, като уточнява главните обстоятелства и съображения, на които се основава. Към това писмо са приложени общ информационен доклад и специален доклад за жалбоподателя.
- 10 В специалния доклад за жалбоподателя Комисията посочва, че възнамерява да оттегли съгласието за приемане на ангажимента и в раздел 4, озаглавен „Обявяване за недействителни на фактури, издадени съгласно ангажимента“, го уведомява, че смята, от една страна, да обяви за недействителни фактурите, издадени съгласно ангажимента, придружаващи извършените от вносителя продажби, а от друга страна, да нареди на митническите органи да възстановят митническото задължение, в случай че жалбоподателят не представи валидни издадени съгласно ангажимента фактури в момента на приемане на митническата декларация за допускане на стоките за свободно обращение.
- 11 С писмо от 28 октомври 2016 г. жалбоподателят подава становище по общия информационен доклад и специалния за него доклад на Комисията. По същество той обяснява, че тя няма правомощието да обявява фактурите за недействителни, нито да нарежда на митническите органи да събират мита все едно изобщо не е представена фактура, издадена съгласно ангажимента. Според него това на практика означавало да се придаде обратно действие на оттеглянето на ангажимента.
- 12 Комисията потвърждава своята позиция в Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2146 от 7 декември 2016 година за оттегляне на приемането на ангажимента за двама производители износители съгласно Решение за изпълнение 2013/707 (ОВ L 333, 2016 г., стр. 4, наричан по-нататък „обжалваният регламент“), приет на основание член 8 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21, наричан по-нататък „основният антидъмпингов регламент“) и на член 13 от Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 55, наричан по-нататък „основният антисубсидиен регламент“).

Производството и исканията на страните

- 13 Жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 18 февруари 2017 г.
- 14 Комисията представя писмената си защита в секретариата на Общия съд на 22 май 2017 г.

- 15 На 23 май 2017 г. Съветът подава в секретариата на Общия съд молба да встъпи в подкрепа на исканията на Комисията. Главните страни не представят становища по този въпрос.
- 16 С решение от 10 юли 2017 г. председателят на четвърти състав на Общия съд допуска Съвета да встъпи в подкрепа на исканията на Комисията.
- 17 Съветът подава изявлението си при встъпване на 27 юли 2017 г.
- 18 В писмо до секретариата на Общия съд от 12 септември 2017 г. Комисията посочва, че няма становище по изявлението при встъпване.
- 19 Жалбоподателят подава своето становище относно изявлението при встъпване в секретариата на Общия съд на 12 септември 2017 г.
- 20 Жалбоподателят подава реплика в секретариата на Общия съд на 28 юли 2017 г.
- 21 Комисията подава писмена дуплика в секретариата на Общия съд на 6 октомври 2017 г. В нея тя иска оттегляне от преписката по делото на приложение С.3 към репликата. Жалбоподателят представя своето становище по това искане на 9 ноември 2017 г.
- 22 След като подава репликата си и преди съдебното заседание жалбоподателят представя в Общия съд документ, обозначен с номер Е.1, който се отнася до процедурата пред шведските национални митнически органи, свързана с въпросния внос, и в който се посочват издадените съгласно ангажимента фактури, обявени за недействителни от Комисията. В точка 14 от становището си, подадено в секретариата на Общия съд на 23 януари 2019 г., Комисията първоначално иска от него да обяви това приложение за недопустимо и да го изключи от преписката като ново доказателство. В съдебното заседание тя се отказва от това искане за недопустимост.
- 23 Жалбоподателят иска от Общия съд:
 - да отмени член 2 от обжалвания регламент в отнасящата се до него част,
 - да осъди Комисията и всяка страна, която бъде допусната да встъпи в нейна подкрепа в хода на делото, да понесат съдебните разноски.
- 24 Комисията иска от Общия съд:
 - главно, да отхвърли жалбата като недопустима,
 - при условията на евентуалност, да отхвърли единственото основание като недопустимо,
 - при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да отхвърли единственото основание, а следователно и цялата жалба, като необоснована,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 25 Съветът иска от Общия съд:
 - да отхвърли жалбата като недопустима,
 - при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата като правно необоснована,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски, в това число направените от него.

- 26 В съдебното заседание жалбоподателят отправя искане дело T-781/17, Kraftpojkarna/Комисия и дело T-782/17, Wuxi Saijing Solar/Комисия да бъдат съединени с настоящото дело, за целите на съдебния акт, с който се слага край на производството. След въпроса на Общия съд в това отношение Комисията и Съветът се противопоставят на съединяването, като по същество твърдят, че тези дела нямат един и същ предмет. В съответствие с член 68 от Процедурния правилник на Общия съд председателят на четвърти състав на Общия съд решава да не съединява посочените дела с настоящото производство.

От правна страна

По предмета на жалбата

- 27 В самото начало следва да се отбележи, че както личи от исканията на жалбоподателя, настоящата жалба е за отмяна на член 2 от обжалвания регламент в отнасящата се до него част. Следователно тя засяга въпроса дали издадените съгласно ангажимента фактури на жалбоподателя са обявени правомерно за недействителни и какви са последиците от това, по-специално що се отнася до възстановяването на дължимите антидъмпингови и изравнителни мита. Ето защо в настоящото дело не се поставя въпросът дали Комисията правилно е оттеглила приетите от нея ангажименти на жалбоподателя. Както правилно отбелязва тя, жалбоподателят не оспорва нито член 1 от обжалвания регламент, с който Комисията оттегля съгласието за приемане на ангажиментите, нито процедурните правила, предвидени по-специално в член 3 от същия регламент.

По допустимостта

По допустимостта на жалбата

- 28 Според Комисията, подкрепяна от Съвета, жалбата е недопустима. Доколкото сочел само член 2 от обжалвания регламент, жалбоподателят трябвало да докаже, че е процесуално легитимиран предвид член 263 ДФЕС и следователно, по-конкретно, че е пряко засегнат. Освен това той трябвало да докаже правен интерес, свързан с посочената разпоредба от обжалвания регламент. Според Комисията, при положение че не жалбоподателят, а Seraphim Solar System GmbH трябвало да плати на националните органи дължимите антидъмпингови и изравнителни мита, което е правната последица от обявяването за недействителни на издадените от жалбоподателя фактури, той не е доказал нито че е пряко засегнат, нито че има правен интерес. Според Комисията в случая обжалваният регламент не поставял конкретно жалбоподателя в неизгодно положение (вж. по аналогия решение от 16 март 1978 г., Unicme и др./Съвет, 123/77, EU:C:1978:73).
- 29 Според Комисията жалбоподателят трябва да докаже, че член 2 от обжалвания регламент поражда преки последици за правното му положение. Той обаче оспорвал единствено конкретна последица от неизпълнението на неговия ангажимент и оттеглянето му, а именно фактът, че издадените съгласно ангажимента фактури били обявени за недействителни и при това положение друго предприятие било длъжно да плати антидъмпинговите и изравнителните мита. Според Комисията жалбоподателят смесва изискванията, приложими към процесуалната легитимация, що се отнася до обжалвания регламент като цяло, и по-конкретно до член 2.
- 30 Според Комисията жалбоподателят не е лично засегнат. Преди всичко нямало съмнение, че не той е адресатът на член 2 от обжалвания регламент, който бил с общо приложение. След това тя подчертава, че обстоятелството, че е споменат в обжалвания регламент като цяло, няма решаващо значение. Според нея обжалваният регламент не въвежда антидъмпингови или

изравнителни мита. Всъщност митата върху вноса от жалбоподателя продукт били дължими още в началото, но не били събрани поради освобождаването в резултат на представените фактури, издадени съгласно ангажимента. Дори след като фактурите били обявени за недействителни, митата върху вноса нямало да бъдат събрани от жалбоподателя, а от предприятията Huashun Solar GmbH и Seraphim Solar System, както посочва приложение I към обжалвания регламент, тъй като според Комисията тези предприятия били единствените пряко засегнати от посочената по-горе разпоредба.

- 31 Накрая Комисията твърди, че жалбоподателят няма и правен интерес. Според нея той не е доказал каква полза може да му донесе отмяната на член 2 от обжалвания регламент, когато обявяването на фактурите за недействителни нямало да създаде митническо задължение за него и не би го освободило от никакъв дълг.
- 32 Жалбоподателят не е съгласен с твърденията на Комисията и на Съвета. Той изтъква, че обжалваният регламент го засяга пряко и лично, че има правен интерес, а следователно и право да подаде настоящата жалба.
- 33 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС всяко физическо или юридическо лице може да заведе иск, съгласно условията, предвидени в първа и втора алинея от този член, срещу решенията, които са адресирани до него или които го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконовни актове, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение.
- 34 Относно условието за лично засягане следва да се отбележи, че макар да е вярно, че с оглед на критериите по член 263, четвърта алинея ДФЕС регламентите за налагане на антидъмпингови мита по естеството и обхвата си действително са нормативни актове, доколкото се прилагат за всички заинтересувани икономически оператори, все пак не е изключено отделни разпоредби от тези регламенти да засягат лично някои икономически оператори (вж. определение от 21 януари 2014 г., *Bricmate/Съвет*, T-596/11, непубликувано, EU:T:2014:53, т. 23 и цитираната съдебна практика).
- 35 Следователно актовете за налагане на антидъмпингови мита могат, без да губят характера си на регламенти, при определени обстоятелства да засягат лично някои икономически оператори (вж. определение от 21 януари 2014 г. *Bricmate/Съвет*, T-596/11, непубликувано, EU:T:2014:53, т. 24 и цитираната съдебна практика).
- 36 Относно условието за пряко засягане следва да се припомни, че предвиденото в член 263, четвърта алинея ДФЕС условие дадено физическо или юридическо лице да е пряко засегнато от решението — предмет на обжалване, изисква наличието на два кумулативни критерия, а именно оспорената мярка, от една страна, пряко да поражда последици за правното положение на частноправния субект, и от друга страна, да не оставя никакво право на преценка на своите адресати, на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е с чисто автоматичен характер и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (вж. определение от 14 януари 2015 г., *SolarWorld и др./Комисия*, T-507/13, EU:T:2015:23, т. 40 и цитираната съдебна практика, потвърдено с определение от 10 март 2016 г., *SolarWorld/Комисия*, C-142/15 P, непубликувано, EU:C:2016:163).
- 37 Що се отнася до дружествата, които предлагат ангажимент, съдебната практика допуска възможността засегнатият износител да обжалва пред юрисдикциите на Съюза решенията, с които Комисията оттегля съгласието за приемане на ангажимента, и регламента на Съвета за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на този износител (вж. определение от 14 януари 2015 г., *SolarWorld и др./Комисия*, T-507/13, EU:T:2015:23, т. 41 и цитираната съдебна практика).

- 38 За пряко засегнати от регламент за налагане на антидъмпингово мито се считат предприятията износители на подлежащия на обмитяване с такова мито продукт, на които се възлага отговорността за дъмпинговите практики и които могат да докажат, че са били посочени в актовете на институциите (решение от 28 февруари 2019 г., Съвет/Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, т. 54).
- 39 По-нататък според съдебната практика само обстоятелството, че за прилагането на акта, чиято отмяна е поискана, е необходима национална мярка за изпълнение, не може да изключи възможността подалият жалба частноправен субект да се счита за пряко засегнат от въпросния акт, при условие обаче че държавата членка, на която е възложено неговото изпълнение, не разполага с никакво самостоятелно право на преценка (вж. в този смисъл решение от 5 октомври 2005 г., Land Oberösterreich и Австрия/Комисия, T-366/03 и T-235/04, EU:T:2005:347, т. 29 и цитираната съдебна практика). Всъщност при това положение приемането на националното решение има автоматичен характер и трябва да се приеме, че обжалваното решение засяга пряко правното положение на жалбоподателя (вж. в този смисъл решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Ente per le Ville Vesuviane и Ente per le Ville Vesuviane/Комисия, C-445/07 P и C-455/07 P, EU:C:2009:529, т. 45 и 46 и цитираната съдебна практика).
- 40 Следва също така да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика жалбата за отмяна, подадена от физическо или юридическо лице, е допустима само ако жалбоподателят има правен интерес от отмяната на обжалвания акт (вж. в този смисъл решение от 24 септември 2008 г., Reliance Industries/Съвет и Комисия, T-45/06, EU:T:2008:398, т. 34 и цитираната съдебна практика).

– *Лично засягане*

- 41 В случая следва да се констатира, че жалбоподателят е производител износител на посочения продукт, оказал пълно съдействие на Комисията в разследването, довело до налагането на антидъмпинговите и изравнителните мита и чието име фигурира както в Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013, въвеждащи тези мита, така и в съгласието за приемане на ангажимента.
- 42 Освен това жалбоподателят изрично е посочен в обжалвания регламент. От една страна, той е споменат в член 1 от разпоредителната част на този регламент, свързана с оттеглянето на приети преди това от Комисията ангажименти. От друга страна, той е споменат в съображение 31 от същия регламент като един от двамата производители износители, издали съгласно ангажимента фактури, които член 2 от разпоредителната част на същия регламент обявява за недействителни. Въпросните фактури са издадени от жалбоподателя на предприятието Seraphim Solar System. Обжалваният регламент се отнася изключително до спазването на ангажиментите от двамата посочени поименно производители износители, единият от които е жалбоподателят.
- 43 При тези обстоятелства трябва да се приеме, че жалбоподателят е лично засегнат от обжалвания регламент и от член 2 от него.

– *Пряко засягане*

- 44 В случая, след като констатира, че жалбоподателят не е изпълнил предложения ангажимент и оттегля съгласието за неговото приемане, в член 2 от обжалвания регламент Комисията обявява за недействителни фактурите, издадени от жалбоподателя съгласно ангажимента, съответстващи на някои конкретни сделки, и поради това установява, че трябва да бъдат събрани дължимите за тези сделки окончателни мита. По този начин обжалваните разпоредби пораждаат пряко последици за правното положение на жалбоподателя. Освен това действията,

които националните митнически органи е трябвало да предприемат в резултат от това, са предписани в посочените разпоредби, и те не предвиждат възможност тези органи да не обявят фактурите за недействителни или да не съберат дължимите мита.

- 45 При тези обстоятелства жалбоподателят е пряко засегнат от обжалвания регламент, включително от член 2 от него.

– *Правен интерес*

- 46 Ето защо следва да се приеме, че посоченият от Комисията факт, че вносителят, а не производителят износител трябва да плати митническите задължения, не е пречка последният да има интерес от отмяната на акта, който е в основата на тези задължения.

- 47 В това отношение следва да се отбележи, че съдебната практика имплицитно, но несъмнено приема за допустима жалбата, подадена от производител износител срещу актове, с които се оттегля съгласие за приемане на ангажимент и се въвежда окончателно антидъмпингово мито върху продуктите, които той произвежда и изнася за пазара на Съюза (вж. в този смисъл решение от 9 септември 2010 г., Usha Martin/Съвет и Комисия, T-119/06, EU:T:2010:369, потвърдено след обжалване с решение от 22 ноември 2012 г., Usha Martin/Съвет и Комисия, C-552/10 P, EU:C:2012:736). При това положение трябва да се приеме, че такъв производител износител следва да има право и да оспори митото, наложено на вече изнесените от него продукти, чиито издадени съгласно ангажимента фактури Комисията е обявила за недействителни.

- 48 Освен това жалбоподателят правилно твърди, че доколкото допринасят за оскъпяване на неговите продукти при вноса, обжалваните разпоредби се отразяват отрицателно на търговските му отношения с техния вносител, които, в случай че бъде уважена, жалбата може да подобри.

- 49 Ето защо жалбоподателят има правен интерес да иска отмяната на член 2 от обжалвания регламент. Жалбата трябва да се счита за допустима.

По допустимостта на възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност

- 50 Жалбоподателят твърди, че член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013 противоречат на член 8, параграфи 1, 9 и 10, както и на член 10, параграф 5 от изменения Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51), а също и на член 13, параграфи 1, 9 и 10 и на член 16, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 597/2009 на Съвета от 11 юни 2009 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 188, 2009 г., стр. 93), доколкото Съветът, действащ като изпълнителен орган, а не като законодател, не можел да делегира на Комисията правомощието да обявява за недействителни издадени съгласно ангажимента фактури, като просто оттегли съгласието за приемане на ангажимент, нито да нарежда на митническите органи да събират митата върху стоки, които вече са допуснати за свободно обращение на митническата територия на Съюза.

- 51 Комисията, подкрепяна от Съвета, изтъква, че правото на жалбоподателя да повдигне възражение за незаконосъобразност съгласно член 277 ДФЕС е погасено по давност в приложение на решения от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) и от 15 февруари 2001 г., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101).

- 52 В това отношение Комисията е на мнение, че като производител износител, съдействал на антидъмпинговото и антисубсидийното разследване, жалбоподателят имал ограничено във времето право — което изтекло на 3 март 2014 г. — да подаде пряка жалба на основание член 263 ДФЕС, за да оспори член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013. При това положение понастоящем той вече не можел да оспорва на основание член 277 ДФЕС законосъобразността на тези разпоредби.
- 53 Комисията твърди, че съгласно принципа на правната сигурност окончателният характер на актовете на институциите на Съюза не допуска те да бъдат оспорвани след като изтече срокът за тяхното обжалване, предвиден в член 263 ДФЕС, при това дори с възражение на основание член 277 ДФЕС, че тези актове са незаконосъобразни. Този извод важен и за регламентите, въвеждащи антидъмпингови и изравнителни мита, поради двойния им характер на нормативни актове и на актове, които могат да засегнат пряко и лично някои икономически оператори.
- 54 Според Комисията в случая няма съмнение, че жалбоподателят е съвсем наясно с Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013. Макар да не бил включен в извадката, той участвал активно в процедурата, довела до налагането на антидъмпинговите и изравнителните мита, за да може да получи предимства спрямо производителите износители, които не са оказали съдействие. Жалбоподателят фигурирал в приложенията към посочените регламенти. При тези обстоятелства, подобно на всеки предпазлив икономически оператор, той би трябвало да е наясно с факта, че Съветът е оправомощил Комисията да обяви за недействителни издадените съгласно ангажимента фактури и да нареди на митническите органи да съберат митата по фактурите, за които се счита, че не изпълняват ангажимента, така че срокът, с който той разполагал, за да оспори това правомощие, а следователно, за да защити своя интерес да оспори посочените по-горе регламенти, бил изтекъл на 3 март 2014 г.
- 55 Жалбоподателят не е съгласен с твърденията на Комисията и на Съвета.
- 56 Общият съд отбелязва, че съгласно постоянната съдебна практика член 277 ДФЕС е израз на общ принцип, който гарантира на всяка страна, за да постигне отмяната на акт, който я засяга пряко и лично, правото да оспори валидността на по-ранни актове на институциите, които представляват правното основание на обжалвания акт, ако тази страна не е имала право да подаде пряка жалба, по силата на член 263 ДФЕС, срещу тези актове, чиито последици търпи, без да е била в състояние да поиска отмяната им (вж. решение от 6 март 1979 г., *Simmenthal/Комисия*, 92/78, EU:C:1979:53, т. 39 и цитираната съдебна практика). Освен това от съдебната практика следва, че възражението за незаконосъобразност е средство, до което се прибегва само когато липсва друго налично правно средство за защита (вж. в този смисъл решения от 9 март 1994 г., *TWD Textilwerke Deggendorf*, C-188/92, EU:C:1994:90, т. 17, от 15 февруари 2001 г., *Nachi Europe*, C-239/99, EU:C:2001:101, т. 37 и от 8 март 2007 г., *Roquette Frères*, C-441/05, EU:C:2007:150, т. 40).
- 57 В случая, противно на твърдяното от Комисията, не може да се приеме, че жалбоподателят е имал право да оспори на основание член 263 ДФЕС, непосредствено след като са били приети, член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013, нито че срокът за обжалване на тези разпоредби е изтекъл на 3 март 2014 г.
- 58 В това отношение следва да се подчертае, че член 3 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013 предоставят на жалбоподателя освобождаване в смисъл, че за съответните внесени в Съюза продукти не следва да се плащат окончателни антидъмпингови и изравнителни мита, при условие че бъдат изпълнени предвидените в ангажиментите условия.

- 59 Освен това, що се отнася до член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013, налага се изводът, че както твърди жалбоподателят, тези разпоредби имат само за цел да дадат на Комисията право да оттегли съгласието за приемане на конкретните ангажименти и да обяви за недействителни съответните издадени съгласно тези ангажименти фактури.
- 60 От една страна обаче, в това отношение е изрично предвидено, задължението на Комисията да вземе конкретни мерки, т.е. да оттегли съгласието за приемане на ангажимента в съответствие с член 8, параграф 9 от Регламент № 1225/2009 и член 13, параграф 9 от Регламент № 597/2009, като приеме регламент или решение, които се отнасят до конкретни сделки и обявяват за недействителни съответните издадени съгласно ангажимента фактури (вж. в този смисъл определение от 14 януари 2015 г. *SolarWorld* и др./Комисия, T-507/13, EU:T:2015:23, т. 61). Следователно, положението в случая не е сходно с разгледаното в решение от 28 февруари 2017 г., *Canadian Solar Emea* и др./Съвет (T-162/14, непубликувано, EU:T:2017:124, т. 47), на което Комисията се позовава в съдебното заседание, като твърди, че жалбоподателят е можел да обжалва още от момента на приемането им разпоредбите, посочени в точка 57 по-горе.
- 61 От друга страна, както твърди жалбоподателят, към датата на приемане на член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013, въпросът дали тези разпоредби ще бъдат приложени спрямо него е бил напълно хипотетичен.
- 62 При тези обстоятелства, преди конкретното прилагане на член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013, които се отнасят до всички предприятия, поели въпросните ангажименти, жалбоподателят не може да се счита за пряко засегнат от тези разпоредби. Той не е имал и интерес да оспорва тяхната законосъобразност с жалба за отмяна в периода, посочен от Комисията, изтекъл на 3 март 2014 г. По-конкретно, правният интерес на жалбоподателя да обжалва посочените по-горе разпоредби не може да се основава само на вероятността Комисията да оттегли спрямо него съгласието си за приемане на ангажименти, последвано от оттегляне на фактури, издадени съгласно тези ангажименти. Жалбоподателят не е имал никаква причина да очаква, че ще се окаже в такова хипотетично положение.
- 63 Освен това следва да се подчертае, че за разлика от решение от 15 февруари 2001 г., *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, т. 37), на което се позовава Комисията, разпоредбите, за които в случая се отнася възражението за незаконосъобразност, не са имали характер на индивидуално решение. Напротив, става въпрос за разпоредби от общ характер, които е трябвало да бъдат последвани от мерки за изпълнение, които евентуално са могли да засегнат интересите на жалбоподателя (вж. по аналогия решение от 16 март 1978 г., *Unicme* и др./Съвет, 123/77, EU:C:1978:73, т. 11—18). Нито от факта, че жалбоподателят е бил посочен в приложенията към Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013, нито от факта, че той би трябвало да е наясно с обстоятелството, че Съветът е оправомощил Комисията да обяви за недействителни издадените съгласно ангажимента фактури, следва, че той е имал право да обжалва разпоредбите, посочени в точка 57 по-горе, непосредствено след тяхното приемане.
- 64 Ето защо, след като не е имал правен интерес да обжалва въпросните разпоредби на Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013 непосредствено след приемането им, няма пречка в настоящата жалба жалбоподателят да възрази, че те са незаконосъобразни.

По същество

- 65 Жалбоподателят повдига едно-единствено основание в подкрепа на своята жалба. По същество той твърди, че с обжалвания регламент Комисията нарушила член 8, параграфи 1, 9 и 10, както и член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, член 13, параграфи 1, 9 и 10, а също и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент, когато обявила за недействителни издадените съгласно ангажимента фактури, а след това наредила на митническите органи да съберат митата, сякаш изобщо не е била издавана фактура съгласно ангажимента и такава не е била представяна на митниците към момента, в който стоките са били допуснати за свободно обращение.
- 66 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква и възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013, основано на предполагаемо нарушение на член 8 и член 10, параграф 5 от Регламент № 1225/2009, както и на член 13 и член 16, параграф 5 от Регламент № 597/2009, приложими към момента на приемане на Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013.
- 67 В самото начало следва да се приеме, че оспорваните разпоредби от основния антидъмпингов регламент и от основния антисубсидиен регламент (вж. т. 65 по-горе), които са приложими към датата на приемане на обжалвания регламент, по същество са идентични на разпоредбите от Регламенти № 1225/2009 и № 597/2009 (вж. т. 66 по-горе), що се отнася до елементите, които са от значение за анализа на настоящото дело. Ето защо по-нататък в това решение ще се имат предвид основните регламенти, освен когато разпоредбите на Регламенти № 1225/2009 и № 597/2009, които са съответно приложими или на които е направено позоваване, се различават от първите. Следва да се отбележи, че макар Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013 да са приети от Съвета, на който към онзи момент Регламенти № 1225/2009 и № 597/2009 възлагат изпълнителната компетентност да въвежда окончателни мита, тази компетентност е била прехвърлена на Комисията с Регламент (ЕС) № 37/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2014 година за изменение на някои регламенти, свързани с общата търговска политика, по отношение на процедурите за приемане на определени мерки (ОВ L 18, 2014 г., стр. 1).
- 68 Според жалбоподателя от член 8 от основния антидъмпингов регламент и от член 13 от основния антисубсидиен регламент следва, че когато са били приети ценови ангажименти, докато те са в сила, не се прилагат временните или евентуално окончателните мита. От друга страна, когато бъде оттеглено съгласието за приемане на ангажимента, след като се открие, че един от предложилите ангажимента производители износители не е изпълнил някои от неговите условия, от член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и от член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент следвало, че митата, които не са били приложени поради съгласието за приемане на ангажимента, се прилагат автоматично. Според жалбоподателя обаче тези мита се отнасят само до вноса, осъществен след датата, на която ангажиментът е бил оттеглен. Това произтичало и от практиката на Комисията. Едва наскоро Комисията на два пъти обявила за недействителни издадени съгласно ангажимент фактури от вида на съдържашите се в обжалвания регламент.
- 69 Жалбоподателят изтъква, че има само две изключения, при които Комисията може да наложи мита с обратно действие. Първото се отнасяло до случая, в който са изпълнени условията по член 8, параграф 10 от основния антидъмпингов регламент и по член 13, параграф 10 от основния антисубсидиен регламент. Ако Комисията подозира неизпълнение на ангажимент, тя можела да реши да наложи временни мита, които да бъдат събрани окончателно, когато подозренията за неизпълнение бъдат потвърдени.

- 70 Второто изключение според жалбоподателя се отнася до случаите, в които вносът е бил регистриран в съответствие с член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент. Ако на митническите органи е било наредено да регистрират вноса, окончателното мито можело да бъде приложено с обратно действие от датата на регистрацията, при условие че това е станало до 90 дни преди налагането на временните мита.
- 71 Според жалбоподателя Комисията сама заявила, че не е имало правно основание за оттегляне с обратно действие на фактури, издадени съгласно ангажмента. Той оспорва нейното твърдение, че тъй като в случая антидъмпинговото разследване приключило, оттеглянето на съгласието за приемане на ангажмента заедно с обявяването за недействителни на фактурите, издадени съгласно този ангажимент, не е имало обратно действие. Жалбоподателят критикува Комисията за това, че тълкува неправилно релевантните разпоредби.
- 72 В репликата си жалбоподателят допълва, че митническият надзор и митническият контрол са правомощия от компетентността на митническите органи на държавите членки в съответствие с Регламент (ЕО) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1, наричан по-нататък „Митническият кодекс на Съюза“).
- 73 Комисията по същество поддържа, че Съветът е можел да я оправомощи посредством Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013 да обяви за недействителни издадените съгласно ангажмента фактури и да нареди на националните митнически органи да съберат митата за вноса, осъществени в нарушение на предвиденото в ангажмента.
- 74 На първо място, Комисията счита, че ценовият ангажимент е ангажимент за постигане на резултати. Износител, за когото се установи, че е извършвал дъмпинг или че е ползвал подлежащи на изравняване субсидии, би могъл да се ангажира да увеличи цената на своя износ, така че да премахне вредните последици от посочените практики, като това ценово равнище бъде удостоверено с издаването на фактури съгласно този ангажимент. Той обаче ще трябва да го изпълнява, за да може да продължи да ползва освобождаване от антидъмпингови или изравнителни мита, които иначе се дължат за дъмпинговите или субсидирани продукти. Ето защо ангажиментът бил изключение от условията, които обикновено се прилагат за въпросните продукти. От друга страна, когато не бъде представена издадена съгласно ангажмента фактура или когато след това се открие, че тя не отговаря на предвидените изисквания, антидъмпинговите или изравнителните мита отново се прилагали и националните митнически органи ги събирали. Комисията твърди, че доколкото ангажиментът представлява изключение и споразумение с деликатен характер, той би трябвало да се тълкува стриктно. Сключването на ангажимент било риск за Комисията, който освен това се контролирал трудно. Всяка страна, която го приема, трябвало да гарантира реалното му спазване и да осъществява ефикасен контрол върху неговото изпълнение, като сътрудничи на Комисията в рамките на отношения на доверие.
- 75 По тези причини Съдът признал, че институциите на Съюза могат да приемат, отхвърлят и определят условията на даден ценови ангажимент въз основа на тяхното законодателно право на преценка. Следователно Комисията можела да санкционира всяко неизпълнение на ангажимент или на задължение за съдействие в рамките на неговото изпълнение, като оттегли съгласието си да го приеме и наложи антидъмпинговите и изравнителните мита въз основа на фактите, установени в рамките на разследването, довело до ценовия ангажимент, в съответствие с член 8, параграфи 7 и 9 от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграфи 7 и 9 от основния антисубсидиен регламент. Това санкционно правомощие включвало и правото да обяви за недействителни фактурите, издадени съгласно ангажмента.

- 76 На второ място, Комисията оспорва довода на жалбоподателя, че Съветът не можел да я оправомощава посредством Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013 да обявява за недействителни фактурите, свързани със стоки, които вече са били допуснати за свободно обращение, доколкото такава възможност не била предвидена в основния антидъмпингов регламент и в основния антисубсидиен регламент.
- 77 Първо, в това отношение Комисията счита, че нейната обща задача е да осъществява надзор относно ангажиментите, приети съгласно член 8 от основния антидъмпингов регламент и член 13 от основния антисубсидиен регламент, ако е необходимо, с помощта на митническите органи на държавите членки. Комисията е на мнение, че тези разпоредби допускат възможността фактури, издадени съгласно ангажимента, да бъдат обявени за недействителни, но те просто не предвиждат това изрично.
- 78 Второ, според Комисията член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент не определят какви по естеството си могат да са нарушенията на ангажимента, нито при какви обстоятелства трябва да се оттегли съгласието за неговото приемане. Институциите били тези, които трябвало да въведат определени изисквания за съответствие, и издаването на фактури съгласно ангажимента било само един от примерите. Правното основание за дефиниране на тези технически изисквания в регламентите, въвеждащи окончателни мита, се намирало в член 14, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент и в член 24, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, съгласно които митата се събират „от държавите членки под формата, в определения размер и в съответствие с всички останали критерии, определени в регламента, с който се налагат митата“. Възможността Комисията да бъде оправомощена да обяви за недействителни фактури, издадени съгласно ангажимента, произтичала от нейната обща задача да осъществява надзор относно ангажиментите, от правомощието на Съвета да определя „всички останали критерии“ за събиране на въпросните мита и от задължението за производителите износители да допускат надзор в контекста на отношение на доверие с Комисията, което зависело от надеждността на предоставените документи.
- 79 Трето, Комисията счита, че задължението за представяне на издадените съгласно ангажимента фактури и обявяването им за недействителни, ако не съответстват на приетите ангажименти, не са нищо ново. В случая тя изтъква, че използвала своето правомощие да оттегли съгласието си за приемане на ангажимента и да обяви съответните фактури за несъответстващи на този ангажимент, като посочила на жалбоподателя подходящи мотиви за своето решение. В такъв случай антидъмпинговото или изравнителното мито, дължимо поради това че фактура, издадена съгласно ангажимента, е обявена за недействителна, имало за цел само да приведе обстоятелствата в съответствие с изискванията на закона. Обявяването на фактури, издадени съгласно ангажимента, за недействителни, целяло да увеличи ефикасността на приетите от Комисията ценови ангажименти, и освен това отразявало и допълвало компетентността на националните митнически органи с допълнителен инструмент за възстановяване на митата при неизпълнение на ангажимент.
- 80 Четвърто, според Комисията жалбоподателят не може да се позовава на принципите на правната сигурност и на защита на оправданите правни очаквания. Според нея към момента на допускане за свободно обращение освобождаването от антидъмпинговите и изравнителните мита не е окончателно. Освен това ясни правни норми още в самото начало указвали на жалбоподателя възможността фактури, издадени съгласно ангажимента, да бъдат обявени за недействителни, по-специално при неизпълнение на ангажимента.
- 81 Комисията твърди, че националните митнически органи трябва да преценят дали са в състояние да съберат митата по фактурите, за които тригодишният давностен срок, предвиден в член 103, параграф 2 от Митническия кодекс на Съюза, е изтекъл, и който се прилага към въпросните мита посредством член 1, параграф 3 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 във връзка с

член 14, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент. Съответният член от основния антисубсидиен регламент е член 24, параграф 1. Комисията счита по-специално че тъй като последиците от това обявяване на фактурите за недействителност не са приложими *ratione temporis* към дата отпреди 23 април 2014 г., с други думи, към датата на представяне на първата фактура, издадена съгласно ангажимента на жалбоподателя, и още по-малко на 4 декември 2013 г., с други думи, датата, на която върху въпросния продукт са били приложени митата, не е имало обратно действие по смисъла на правото на Съюза.

- 82 Според Комисията в този контекст и предвид принципа на защита на собствените ресурси на Съюза е очевидно, че когато са представени издадени съгласно ангажимента фактури, които са неправилни или непълни, се прилага антидъмпинговото или изравнителното мито, обикновено дължимо от въпросния производител износител, все едно той не е представял фактура, издадена съгласно ангажимента, и тогава митата, които не са били платени, тъй като са били представени издадени съгласно ангажимента фактури, са дължими все едно не е имало освобождаване.
- 83 Пето, що се отнася до разпоредбите на член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент и на член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент, Комисията се съгласява, че те не се отнасят до спорната практика.
- 84 На трето място, Комисията счита, че никога не е имало практика да се освобождава от антидъмпингови или изравнителни мита вносът, осъществен преди оттеглянето на съгласието за приемане на ангажимент. Единствените случаи, в които издадени съгласно ангажимента фактури не били обявени за недействителни, не попадали в категорията, описана от жалбоподателя. Дори да е съществувала такава практика, това по никакъв начин не се отразявало на законосъобразността на обжалвания регламент. В този смисъл точка 33 от жалбата била недопустима, тъй като нарушавала член 76, буква е) от Процедурния правилник, при положение че не били представени никакви доказателства.
- 85 Комисията счита, че позицията на жалбоподателя може да бъде обобщена в смисъл, че единствената правна последица от неизпълнението на ангажимент би била неговото оттегляне за в бъдеще. Всички основани на нарушения сделки, извършени преди да бъде прието решението за оттегляне, били защитени. Комисията обаче подчертава, че нищо в правото на Съюза не оправдава толкова широка защита на икономически оператор, който не изпълнява доброволно приети от него задължения, особено когато предварително е бил предупреден за последиците от подобни действия.
- 86 В дубликата Комисията по същество счита, че жалбоподателят и тя са съгласни с това, че по принцип антидъмпингови и изравнителни мита могат да бъдат въведени още от момента на неизпълнение на ангажимента. Липсвало съгласие единствено относно това кой метод да се използва в това отношение. Според Комисията е безсмислено да се прибягва към регистрация и към временни мита, когато разследването е приключило и са наложени окончателни мита. Предложеният от жалбоподателя метод не отчитал факта, че Комисията може да започне регистрацията едва след като открие неизпълнение на ангажимент. Тя е на мнение, че е следвала правилната процедура. Всъщност отмяната на фактурата, издадена съгласно ангажимента, била единственият начин за събиране на мита, считано от фактическото събитие, което представлява нарушението. Освен това според нея следва да се прави разлика между налагането на мита и спиране на тяхното събиране. Разглежданата тук ситуация била от втория случай.

- 87 Относно довода на жалбоподателя, че митническият надзор и митническият контрол са от компетентността на митническите органи на държавите членки, Комисията изтъква, че този довод е представен за пръв път в репликата и че поради това е недопустим на основание член 84, параграф 1 от Процедурния правилник. При всички случаи твърденията по него не били налице.
- 88 Според Комисията няма съмнение, че тя е наредила на митническите органи да съберат дължимите антидъмпингови и изравнителни мита, дължими върху вноса на съответния продукт, в съответствие с член 2 от обжалвания регламент. Тя изтъква, че без да се стреми да изземва правомощията на националните органи, тя си е самовъзложила задължението да извършва определени действия за контрол и проверка на съответствието съгласно правомощията, предвидени в член 14, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент и член 24, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, за да защити собствените ресурси на Съюза.
- 89 Накрая Комисията посочва, че доводът на жалбоподателя, че тя и Съветът в качеството му на орган с изпълнителни правомощия разширили нейната компетентност извън позволеното от Договорите и вторичното право, е недопустим, тъй като става въпрос за ново основание, представено за пръв път в репликата, в противоречие с изискванията на член 84, параграф 1 от Процедурния правилник. Във всички случаи според Комисията този довод е неясен, що се отнася до това как Съветът разширил правомощията на Комисията.
- 90 Съветът по същество подкрепя твърденията на Комисията. Първо, той изтъква, че правилното тълкуване на член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и на член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент показва, че тези разпоредби разрешават фактури, издадени съгласно ангажимента, да бъдат обявени за недействителни. Второ, той счита, че посочените по-горе регламенти съдържат правно основание, което дава на институциите на Съюза възможност да въведат изисквания за съответствие при управлението на ценовите ангажименти. Трето, според Съвета клаузите за обявяване за недействителни на фактури, издадени съгласно ангажимента, отговарят на практиката на институциите на Съюза. Четвърто, Съветът изтъква, че обявяването за недействителни на фактури, издадени съгласно ангажимента, не е равнозначно на налагане с обратно действие на антидъмпингови и изравнителни мита, което би противоречало на правото на Съюза.
- 91 Жалбоподателят оспорва твърденията на Комисията и на Съвета.

По правната рамка, в която се вписват ангажиментите и издадените съгласно тези ангажименти фактури на жалбоподателя

- 92 Следва да се припомни, че съгласно член 8, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент, в случай че бъде установено наличието на дъмпинг и на вреда, Комисията може да приеме предложение за удовлетворителна доброволна гаранция от износителя да преразгледа цените си, за да прекрати износа на дъмпингови цени, в случай че е убедена в достатъчна степен, че по този начин вредоносният ефект на дъмпинга би бил отстранен.
- 93 В случая, от една страна, следва да се приеме, че за окончателните антидъмпингови и изравнителни мита са определени ставки, уточнени според категориите предприятия, и по-специално в зависимост от това дали става въпрос за предприятия, оказали съдействие на разследването. От друга страна, съгласието за приемане на въпросните ангажименти довело до освобождаване от плащане на окончателни антидъмпингови и изравнителни мита от съответните предприятия, както следва от член 3, параграф 1 и от съображение 438 от Регламент за изпълнение № 1238/2013, както и от член 2, параграф 1 и от съображение 865 от Регламент за изпълнение № 1239/2013.

- 94 В това отношение в съдебната практика, която тълкува режима, приложим към ангажиментите при действието на Регламент № 1225/2009, вече е установено, че вносът, за който са поети тези ангажименти, се освобождава от антидъмпингови мита не поради взето решение за приемане на ангажиментите, а освобождаването се извършва вследствие на разпоредбите, приети било от Комисията в изменен временен антидъмпингов регламент, било от Съвета в окончателния антидъмпингов регламент, с цел да се приложат приетите от Комисията ангажименти. Съветът има това задължение на основание член 9, параграф 5 от Регламент № 1225/2009, в който се посочва, че окончателно антидъмпингово мито за вноса на стока, който е дъмпингов и причинява вреда, се налага с регламент, като се предвижда изключение за вноса от онези източници, за които евентуално е приет ангажимент (определение от 14 януари 2015 г., *SolarWorld* и др./Комисия, T-507/13, EU:T:2015:23, т. 48).
- 95 Следва да се констатира, че дори да е било взето решение за приемане на ангажименти, съгласно член 14, параграф 1 от Регламент № 1225/2009 временните или окончателните антидъмпингови мита се налагат само чрез регламент, като освен това в същата разпоредба се предвижда, че събирането им от държавите членки се извършва в съответствие с останалите критерии, определени в Регламента за налагането им, между които са посочените условия за прилагане на приетите ангажименти (определение от 14 януари 2015 г., *SolarWorld* и др./Комисия, T-507/13, EU:T:2015:23, т. 49). Член 24, параграф 1 от Регламент № 597/2009 по същество прилага същия подход.
- 96 Освен това, от една страна, е предвидено, че Комисията е длъжна да провери дали ангажиментите се спазват, ако е необходимо, със съдействието на митническите органи на държавите членки, в съответствие с член 8, параграф 9 от Регламент № 1225/2009 и член 13, параграф 9 от Регламент № 597/2009. Освен това е очевидно, че упражняването от страна на Комисията на контрол върху ангажиментите е свързано с надеждността на представените документи при изпълнението на ангажимента, договорен от съответния износител (решение от 22 ноември 2012 г., *Usha Martin/Съвет* и Комисия, C-552/10 P, EU:C:2012:736, т. 35).
- 97 От друга страна, в съответствие с целта на член 8 от Регламент № 1225/2009, по силата на поетия от него ангажимент, жалбоподателят е бил длъжен не само да гарантира реалното му спазване, но и да осъществява ефикасен контрол върху неговото изпълнение, като сътрудничи на Комисията в рамките на отношенията на доверие, на които почива нейното съгласие да приеме подобен ангажимент (вж. в този смисъл решение от 22 ноември 2012 г., *Usha Martin/Съвет* и Комисия, C-552/10 P, EU:C:2012:736, т. 24). Същата логика е приложима по аналогия и за ангажиментите в контекста на изравнителните мита съгласно член 13 от Регламент № 597/2009, доколкото тяхната цел е подобна на ценовите ангажименти, поети в контекста на основния антидъмпингов регламент.
- 98 Освен това, както отбелязва Комисията, ценовият ангажимент от страна на дадено предприятие следва да се счита за задължение за резултат, което трябва да бъде изпълнено и удостоверено по-специално с издаването на фактури съгласно ангажимента при вноса на съответните продукти в Съюза. Член 3, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013 изрично предвиждат фактури, издадени съгласно ангажимента. Както твърди Комисията, съдържанието на издадените съгласно ангажимента фактури и на сертификатите за поет ангажимент при износ е предвидено в приложения III и IV към Регламент за изпълнение № 1238/2013 и приложения 2 и 3 към Регламент за изпълнение № 1239/2013.
- 99 Накрая от съдебната практика е видно, че е наложително да се осигури адекватен контрол над ангажиментите (вж. в този смисъл решение от 25 януари 2017 г., *Rusal Armenal/Съвет*, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, т. 178).

По последиците, свързани с оттеглянето от Комисията на съгласието за приемане на ангажимента и с обявяването за недействителни на издадените съгласно ангажимента фактури в обжалвания регламент

100 Преди всичко следва да се отбележи, че в съответствие с член 8, параграф 1, втора алинея от основния антидъмпингов регламент:

„[...] доколкото [...] гаранция[та] е в сила, временни мита, наложени от Комисията съгласно член 7, параграф 1, или окончателни мита, наложени в съответствие с член 9, параграф 4, според случая, не се прилагат за вноса на съответния продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемане на гаранциите, с последващите му изменения [...]“.

101 Текстът на член 13, параграф 1, втора алинея от основния антисубсидиен регламент е по същество идентичен.

102 На следващо място в член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент се посочва:

„В случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията от която и да е страна по нея или в случай на оттегляне на приемането на гаранцията от страна на Комисията, приемането на гаранцията се оттегля с решение или с регламент на Комисията, според случая, и временното мито, наложено от Комисията в съответствие с член 7, или окончателното мито, наложено в съответствие с член 9, параграф 4, автоматично се прилагат, при условие че на този износител, освен когато той сам е оттеглил гаранцията, е предоставена възможността за изразяване на становища. [...]“.

103 Текстът на член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент е по същество идентичен.

104 В това отношение съображения 18 и 19 от Регламент (ЕО) № 461/2004 на Съвета от 8 март 2004 година за изменение на Регламент (ЕО) № 384/96 за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност и Регламент (ЕО) № 2026/97 относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 77, 2004 г., стр. 12, Специално българско издание, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 171), довели до приемането на изменение в текста на релевантните за настоящия спор разпоредби, гласят следното:

„(18) Член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент предвижда, наред с другото, че в случай на оттегляне на гаранцията от която и да е страна, се налага окончателно мито съгласно член 9 на базата на фактите, установени в контекста на разследването, което е довело до гаранциите. Тази разпоредба доведе до двойна процедура, отнемаща много време, която включва както решение на Комисията за оттегляне на приемането на гаранциите, така и регламент на Съвета за повторно налагане на мито. Като се има предвид, че тази разпоредба не оставя никаква оперативна самостоятелност на Съвета относно въвеждането на мито, наложено в следствие на нарушение или оттегляне на гаранция или относно степента им, се счита за целесъобразно да се изменят разпоредбите на член 8, параграфи 1, 5 и 9, за да се изясни отговорността на Комисията и да се даде възможност за оттегляне на гаранция и прилагане на мито с един-единствен юридически акт. Важно е също така да се гарантира, че процедурата по оттегляне на гаранция се приключва в обичайния срок от шест месеца и в никакъв случай не продължава повече от девет месеца, за да се осигури правилното изпълнение на мерките в сила.“

(19) Съображение 18 се прилага *mutatis mutandis*, за гаранции, поети по член 13 от основния антисубсидиен регламент“.

105 Накрая член 8, параграф 10 от основния антидъмпингов регламент гласи следното:

„Може да бъде наложено временно мито в съответствие с член 7 въз основа на най-добрата налична информация, когато има основание да се счита, че дадена гаранция не се изпълнява, или в случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията, когато разследването, довело до гаранцията, не е приключило“.

106 Текстът на член 13, параграф 10 от основния антисубсидиен регламент е по същество идентичен.

107 Страните тълкуват различно последиците от тези разпоредби. От една страна, Комисията и Съветът считат, че оттеглянето на съгласието за приемане на ангажиментите води до връщане в първоначалното положение в смисъл, че всички окончателни антидъмпингови и изравнителни мита относно издадените съгласно ангажимента фактури, обявени за недействителни, вече се дължат.

108 От друга страна, жалбоподателят поддържа, че антидъмпингови и изравнителни мита могат да бъдат въведени единствено за в бъдеще, с други думи, от момента, в който Комисията оттегли съгласието за приемане на ангажиментите, освен някои изключения, изрично предвидени в основния антидъмпингов регламент и в основния антисубсидиен регламент.

109 Комисията по същество счита, че при тези обстоятелства окончателните антидъмпингови или изравнителни мита са „отново приложими“. Тя изтъква, че в случая положението е аналогично на онова, при което вносител представи за митническо освобождаване съответната фактура, която не е била подписана от наредител на производителя износител или в която има други нередности. Комисията препраща и към някои случаи, свързани с освобождаване от мита, в които след доказване на преференциалния произход последващ контрол покаже, че преференциалната ставка е била приложена неправилно, а именно, към решения от 7 декември 1993 г., *Huysen и др.* (C-12/92, EU:C:1993:914, т. 19) и от 9 март 2006 г., *Beemsterboer Coldstore Services* (C-293/04, EU:C:2006:162, т. 34). В същия смисъл в съдебното заседание Комисията по същество изтъква, че в случай на оттегляне на съгласието за приемане на ангажименти институциите на Съюза дават указания на националните органи да съберат приложимите мита, или с други думи, да „възстановят сделката в нейното първоначално състояние“. Ето защо ставало въпрос за това вносът да бъде обложен с първоначалните окончателни антидъмпингови и антисубсидийни мита, установени в съответствие с член 9, параграф 4 от основния антидъмпингов регламент и с член 15, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент.

110 Жалбоподателят не оспорва, че институциите на Съюза могат да приемат, отхвърлят и определят условията на ценовия ангажимент въз основа на правото си на преценка. Той не оспорва и правото на институциите на Съюза на преценка, що се отнася до оттегляне на съгласието за приемане на ангажимент.

111 От друга страна, за да покаже, че само при много специфични обстоятелства е възможно да се приложат с обратно действие окончателни антидъмпингови мерки и изравнителни мита, жалбоподателят се позовава на член 8, параграф 10 от основния антидъмпингов регламент, и още по-конкретно на член 10, параграф 5 от същия регламент, озаглавен „Обратно действие“, който гласи следното:

„[...] При неизпълнение или оттегляне на гаранция, окончателни мита могат да се налагат за продукти, въведени в свободно обращение до 90 дни преди прилагането на временни мерки, ако вносът е бил регистриран в съответствие с член 14, параграф 5 и ако такава оценка с обратно действие не се прилага към внос, осъществен преди неизпълнението или оттеглянето на гаранцията“.

- 112 Жалбоподателят изтъква, че тези разпоредби по същество съответстват на член 13, параграф 10 от основния антисубсидиен регламент и на член 16, параграф 5 от същия регламент.
- 113 Жалбоподателят твърди, че спрямо въпросния внос мерки като изискването за възстановяване на дължимите окончателни антидъмпингови и изравнителни мита могат да бъдат приложени само при наличието на регистрационен режим. Така според него подходът на Комисията в случая е неправилен и незаконосъобразен, тъй като не следва никоя от хипотезите, изрично предвидени от законодателя за ситуацията, при които би следвало да се приложат с обратно действие антидъмпингови или изравнителни мита. Според жалбоподателя Комисията не може да разпореда събирането на окончателни мита върху продукти, допуснати за свободно обращение, ако преди това не е наложила временни мита или не е разпоредила регистрация.
- 114 Повдигнатото от жалбоподателя възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013 трябва да се схваща в смисъл, че в случая прилагането с обратно действие на антидъмпингови или изравнителни мита не може надлежно да се основе и на тези разпоредби. Всъщност тези разпоредби, и по-конкретно член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013, сами по себе си били в противоречие с член 8 и член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, както и с член 13 и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент. Това възражение ще бъде разгледано, след като бъде проверено единственото основание на жалбоподателя.

По единственото повдигнато от жалбоподателя основание

- 115 На първо място следва да се констатира, във връзка с това, че жалбоподателят се позовава на член 8, параграф 10 от основния антидъмпингов регламент и на член 13, параграф 10 от основния антисубсидиен регламент, че тези разпоредби не се отнасят до разглежданото в случая положение.
- 116 Всъщност, от една страна, както подчертават Комисията и Съветът, разглежданото в случая положение не може да се приравни на онова, при което би имало единствено „основание да се счита“, че даден ангажимент не е бил изпълнен и в резултат от това, възможност да се наложи временно мито. Напротив, в случая жалбоподателят не отрича, че не е изпълнил ангажимента. Обстоятелството, че жалбоподателят твърди, че не е оспорил оттеглянето на съгласието за приемане на ангажимента само защото знае, че институциите на Съюза имат широка свобода на преценка в това отношение, с нищо не променя този извод.
- 117 От друга страна, в случая не става въпрос и за второто положение, предвидено в припомнените в точка 115 по-горе разпоредби, при което „в случай на неизпълнение [...] на [ангажимента]“, разследването, довело до този ангажимент, „не е приключило“. Напротив, няма съмнение, че Съветът е приел окончателни антидъмпингови и изравнителни мита.
- 118 На второ място, във връзка с това, че жалбоподателят се позовава на член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент и на член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент, следва да се констатира, че тези разпоредби се отнасят до особени положения, при които институциите са действали посредством „регистрационен режим“ на вноса, в съответствие с член 14, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент или член 24, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент. Освен това тези разпоредби приемат като основа за изчисляване на обратното действие датата, от която се прилагат временните мерки. В случая обаче не е приложима нито една от тези хипотези, тъй като съответният внос не е регистриран от Комисията и липсват временни мерки.

- 119 Така, доколкото разглежданото в случая положение не отговаря на нито една от хипотезите, изрично предвидени в основния антидъмпингов регламент и в основния антисубсидиен регламент, следва да се прецени дали, както твърди жалбоподателят (вж. т. 69—71 по-горе), не съществува никакво друго правно основание за приемането на член 2 от разпоредителната част на обжалвания регламент.
- 120 Комисията и Съветът изтъкват особения контекст на настоящото дело, за да обяснят приетия в обжалвания регламент подход. В това отношение според Комисията от систематичното тълкуване на основния антидъмпингов регламент и на основния антисубсидиен регламент следвало, че окончателни мита като първоначално наложените върху продуктите, за които се отнасят ангажиментите на жалбоподателя, могли да бъдат приложени автоматично, като пряка последица от мярката, която се състои в оттегляне от Комисията на нейното съгласие да приеме посочените ангажименти.
- 121 Съветът посочва, че основният антидъмпингов регламент и основният антисубсидиен регламент не предвиждат изрично „вероятно най-често срещаната“ хипотеза, или както е в случая, когато Комисията по своя инициатива започва да разследва неизпълнението на ангажимента. Освен това Съветът не е съгласен с тезата, че тъй като този вид разследване не е изрично предвиден в основния антидъмпингов регламент и в основния антисубсидиен регламент, и последните не предвиждат изрично възможността Комисията да обяви за недействителни издадените съгласно ангажимента фактури, трябвало да се приеме, че тази практика е незаконосъобразна (вж. също т. 90 по-горе). Съветът добавя, че като средство за управление на приетите ангажименти понятието „фактури, издадени съгласно ангажимента“, е разработено в практиката на институциите на Съюза при вземане на решения.
- 122 Според Съвета в случая не било нито възможно, нито необходимо да се налагат временни антидъмпингови и изравнителни мита или да се регистрират внесените продукти, при положение че разследването вече било приключило и са определени окончателни мита, независимо че едновременно с това Комисията приела ангажиментите на жалбоподателя и на други китайски предприятия износители. Според Съвета временните мита само предшестват окончателните мита. В случая според него не било възможно връщане назад, регистрирането нямало никакъв смисъл и временните мита вече не могли да бъдат релевантни, при положение че били изместени от окончателните мита. Съветът изтъква, че Комисията е следвала особена процедура, която според него била част от постоянната практика на институциите на Съюза в сходен контекст.
- 123 Съветът твърди, че в случая следва да се прецени кои са съответните издадени съгласно ангажимента фактури, а после, след като бъдат обявени за недействителни, да се приложат дължимите антидъмпингови и изравнителни мита, които били просто спрени. Освен това Съветът се позовава на решение от 21 февруари 1984 г., Allied Corporation и др./Комисия (239/82 и 275/82, EU:C:1984:68, т. 21). Той подчертава факта, че издадените съгласно ангажимента фактури служели на същата цел като регистрирането на вноса, а именно, давали възможност той да бъде проследен.
- 124 Комисията и Съветът подчертават, че с доводите си жалбоподателят всъщност цели да даде на предприятието възможност, при липсата на точни правила в това отношение, да се възползва от ситуация, при която, макар да е поело приетите от Комисията ангажименти, то все пак може да не ги изпълни по принцип безнаказано за вече приключилите случаи.
- 125 Жалбоподателят твърди, че оттеглянето на съгласието за приемане на ангажимент само по себе си е достатъчна санкция, тъй като след това за оператора става много по-трудно да продава на печалба стоките си на пазара на Съюза.

- 126 Съветът и Комисията поддържат, че противно на твърдяното от жалбоподателя, е възможно член 14, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент и член 24, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент да се тълкуват в смисъл, че оставят на институциите на Съюза да налагат изисквания за спазване на ангажиментите и да установят процедури в това отношение. В това отношение въпросните институции подчертават, че тези членове, озаглавени „Общи разпоредби“, предвиждат, че антидъмпинговите или изравнителните мита, били те временни или окончателни, се налагат с регламент и се събират от държавите членки под формата, в определения размер и в съответствие с всички останали критерии, определени в регламента, с който се налагат.
- 127 Съветът и Комисията подчертават по-конкретно че в разпоредбите, цитирани в точка 126 по-горе, се посочват „всички останали критерии“, които включвали възможността да се контролира спазването на даден ангажимент посредством фактури, издадени съгласно този ангажимент. Следователно било възможно да се изведе компетентността на институциите на Съюза да обявят за недействителни издадените съгласно ангажимента фактури и да наредят на митническите органи да съберат митата „върху съответния внос“. Ето защо следва да се прецени дали тези разпоредби представляват достатъчно правно основание, което да позволи приемането на член 2 от обжалвания регламент.
- 128 По този въпрос в самото начало следва да се отбележи, че в точка 58 от решение от 15 март 2018 г., *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187), посочено от Комисията в съдебното заседание, Съдът вече е констатирал, че от текста на член 14, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1225/2009 следва, че законодателят на Съюза не е искал да предвижда изчерпателно критериите, свързани със събирането на антидъмпинговите мита, които Комисията може да определя.
- 129 Решение от 15 март 2018 г., *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187), се отнася до регламент на Комисията, чийто член 1 предвижда разпорежданията, чиято цел е да запазят събирането на наложените с окончателни регламенти и с регламенти за продължаване антидъмпингови мита, като задължават националните митнически органи да изчакат Комисията да определи ставките, които е трябвало да бъдат фиксирани за тези мита, в изпълнение на решение от Съда, което отменя първоначално определените мита. Така по същество разпореждането се състои в това, че националните митнически органи трябва да изчакат, за да разберат какви са действително дължимите мита, преди да се произнесат по исканията за възстановяване, подадени от икономическите оператори, платили тези мита. Следователно в разглеждания в посоченото дело случай въпросът е за това какъв е размерът на първоначално платените от страните мита, които е трябвало да им бъдат възстановени от митническите органи.
- 130 За разлика обаче от положението, разгледано в решение от 15 март 2018 г., *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187), поставеният в настоящия случай въпрос, а именно налагане във времето на антидъмпинговите и антисубсидийните мита, който щяха да бъдат дължими, ако липсваше ангажимент, междувременно неизпълнен или оттеглен, се урежда от изричните разпоредби на член 8, параграф 10 и на член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, както и от разпоредбите на член 13, параграф 10 и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент. Ето защо предвид тези изрични разпоредби следва да се прецени дали предприетото в случая от Комисията действие попада в обхвата на предвидено от законодателя правно основание, или се отклонява от него в конкретния контекст на последиците, които могат да бъдат изведени от оттеглянето на съгласие за приемане на ангажимент.
- 131 В това отношение от постоянната практика на Съда следва, че при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза следва да се вземат предвид не само текстът и целите ѝ, но и контекстът ѝ, както и всички останали разпоредби от правото на Съюза (вж. решение от 8 юли 2019 г., *Комисия/Белгия* (член 260, параграф 3, ДФЕС — Високоскоростни мрежи), C-543/17,

EU:C:2019:573, т. 49 и цитираната съдебна практика). Освен това, когато става въпрос да се определи дали дадена разпоредаба има обратно действие, от нея трябва ясно да личи, че следва да ѝ бъде придадено такова действие (вж. по аналогия решение от 24 септември 2002 г., Falck и Acciaierie di Bolzano/Комисия, C-74/00 P и C-75/00 P, EU:C:2002:524, т. 119).

132 Намерението на законодателя да уреди изрично в основни регламенти последиците от неизпълнението или от оттеглянето на ангажименти, като предвиди при какви условия дължимите при липсата на ангажименти мита могат да бъдат наложени с обратно действие, личи от редица съображения на тези регламенти.

133 Така съображение 14 от основния антидъмпингов регламент предвижда следното:

„Необходимо е да се установят процедурите за приемане на гаранции за отстраняване на дъмпинга и вредата от него вместо въвеждането на временни или окончателни мита. Освен това е целесъобразно да се уточнят последиците от неизпълнение или оттегляне на гаранции и да се предвиди въвеждане на временни мита в случаите на съмнения за нарушения или необходимост от продължаване на разследването за допълване на констатациите. При приемане на гаранциите следва да се обърне внимание предложените гаранции и тяхното изпълнение да не водят до антиконкурентно поведение“.

134 Съображение 12 от основния антисубсидиен регламент има същото съдържание.

135 Освен това съображение 17 от основния антидъмпингов регламент посочва следното:

„Необходимо е да се предвиди възможност за ретроактивно събиране на временни мита, ако това се счете за целесъобразно, както и да се определят обстоятелствата, които могат да предизвикат ретроактивното прилагане на мита, за да се избегне обезсмислянето на окончателните мерки, които трябва да се прилагат. Освен това е необходимо да се предвиди възможност за ретроактивно прилагане на мита в случаите на нарушение или оттегляне на гаранции“.

136 Съображение 16 от основния антисубсидиен регламент е с идентично съдържание.

137 Предвид общия разум и целите на така припомнените основни регламенти, които показват, от една страна, намерението на законодателя да уреди по законодателен ред процедурите, които могат да бъдат използвани, за да бъдат взети предвид последиците от оттегляне от Комисията на нейното съгласие да приеме ангажимент, и от друга, разпоредбите, посочени в точки 69 и 70 по-горе, с които се реализира това намерение на законодателя, следва да се отхвърли предложеното от Комисията и Съвета тълкуване в смисъл, че от посочения в член 14, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент, както и в член 24, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент израз „всички останали критерии“ за събиране на митата, трябва да се изведе правомощието на институциите на Съюза, на които е възложено изпълнението на основните регламенти, да изискват в контекста на тази изпълнителна компетентност от съответните предприятия да платят всички мита, дължими за сделките, за които се отнасят издадените съгласно ангажимента фактури, които междувременно са обявени за недействителни.

138 Този извод се отнася и до доводите на Комисията и на Съвета, че такова правомощие би могло да се изведе от текста на член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и на член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент, съгласно които митата се прилагат автоматично след като бъде оттеглено съгласието за приемане на ангажименти. Всъщност следва да се приеме, че подобно автоматично прилагане е предвидено в границите, изрично

определени от член 8, параграф 10 и от член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, както и от член 13, параграф 10 и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент.

- 139 Никой от другите доводи на Комисията и Съвета не може да опровергае предходния извод.
- 140 Първо, що се отнася до твърденията на Съвета, припомнени в точки 122 и 123 по-горе, по същество, от една страна, според тях временни мита не могат да бъдат налагани при съмнения за неизпълнение на ангажменти на основание член 8, параграф 10, от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграф 10 от основния антисубсидиен регламент, при положение че налагането на окончателни мита преди това вече е било решено. От друга страна, Съветът поддържа и че използването на издадени съгласно ангажмента фактури е сходно на регистриране на вноса по смисъла на член 14, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент. От това според него следва, че горепосочените разпоредби не се прилагат към фактите по случая или потвърждават, че практиката да се използват фактури, издадени съгласно ангажмента, е законна.
- 141 В това отношение, що се отнася, преди всичко, до първото твърдение, свързано с невъзможността в настоящия случай да се приложат временни мита поради наложените преди това окончателни мита, следва да се отбележи, че дори да се приеме за установено, то не може да постави под въпрос извода, че основните регламенти предвиждат точно определени хипотези, в които митата, дължими в случай на неизпълнение на ангажменти, могат да бъдат наложени с обратно действие. Впрочем, както правилно отбелязва жалбоподателят, член 8, параграф 10 от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграф 10 от основния антисубсидиен регламент се отнасят до две различни положения. Само второто от тях обаче предполага, че „разследване[то], довело до гаранцията, не е приключило“, и следователно, че не са били наложени окончателни мита.
- 142 Що се отнася след това до твърдяното приравняване на фактурите, издадени съгласно ангажмента, на регистриране на вноса по смисъла на член 14, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, достатъчно е да се констатира, че съгласно тези разпоредби задължително регистриране на вноса може да се използва само за период до девет месеца. При това положение, дори да се предположи, че регистриране на вноса по смисъла на член 14, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент бъде приравнено на съставяне на фактура съгласно ангажмента, времевият обхват на обявяването на издадените съгласно ангажмента фактури за недействителни, извършено с обжалваните разпоредби, излиза извън пределите, наложени с основния антидъмпингов регламент.
- 143 Освен това, що се отнася до посоченото от Съвета решение от 21 февруари 1984 г., *Allied Corrogation* и др./Комисия (239/82 и 275/82, EU:C:1984:68, т. 21), следва да се приеме, че то не засяга наличието на възможност при оттегляне на съгласието да приеме ангажмент Комисията да предприеме мерки с обратно действие, и по-специално да нареди на националните митнически органи да съберат окончателни антидъмпингови и изравнителни мита като първоначално дължимите. Всъщност посоченото съдебно решение е постановено по случай, в който след прекратяването на ангажмент Комисията трябвало да приложи възможно най-бързо „временни“ мерки, когато счете, че интересите на Съюза изискват това. При такива обстоятелства е било уточнено, че Комисията трябвало да използва „наличната информация“. По-специално в точка 21 от това решение се посочва, че тъй като самото поемане на ангажмент говори, че действително е налице дъмпинг, от Комисията не би могло да се изисква да започва ново разследване в момента, в който такъв ангажмент бъде прекратен.

- 144 Второ, тъй като не е от значение за настоящия спор, следва да се отхвърли позоваването, което Съветът прави на съображения 18 и 19 от Регламент № 461/2004 (вж. т. 104 по-горе). Всъщност цитираните от него съображения не се отнасят до въпроса за прилагане с обратно действие на митата, който щяха да са дължими, ако го нямаше междуременно оттеглянето или неизпълнен ангажимент.
- 145 Трето, що се отнася до посочените от Комисията определени обстоятелства или други съдебни решения от областта на митата, които се отнасят до неподписани фактури, представени от вносителя за митническо освобождаване, или до случаи, в които последващ контрол покаже, че неправилно е била приложена преференциална ставка (вж. т. 109 по-горе), следва да се приеме, че присъщите на основните регламенти общ разум и цели, припомнени по-горе, не допускат разсъждения по аналогия с прилагането на митническото законодателство.
- 146 Четвърто, в точка 49 и сл. от писмената си защита, за да докаже, че в случая правната норма е била особено ясна, Комисията посочва, че в Решение 2013/423, и по-специално в съображения 14 и 15 от него, се съдържат разпоредби, които предупреждават за последиците от неизпълнение на ангажиментите. Комисията и Съветът посочват и редица предходни случаи, от които било видно, че задължението за представяне на издадени съгласно ангажимента фактури и възможността те да бъдат обявени за недействителни не са нещо ново и че в случая действието на Комисията не представлява промяна на предходна „институционална“ практика.
- 147 Продължителността обаче на твърдяната от Комисията и от Съвета практика, а също и обстоятелството, че жалбоподателят е знаел за нея, не променят констатацията, че за тази практика няма правно основание.
- 148 Освен това, доколкото изходът на настоящия спор не е основан и на твърденията на жалбоподателя за наличие на предполагаема предходна практика за освобождаване от антидъмпингови или изравнителни мита на вноса, осъществен преди да бъде оттеглено съгласието за приемане на ангажимент, не е необходимо произнасяне по изтъкнатото от Комисията в това отношение възражение за недопустимост (вж. т. 84 по-горе). При всички случаи това възражение за недопустимост следва да се отхвърли по съображението, че доказването на факт, изтъкнат в подкрепа на дадено искане, се отнася не до допустимостта на това искане, а до неговата основателност (вж. по аналогия определение от 27 април 2017 г., СЈ/ЕСДС, T-696/16 REV и T-697/16 REV, непубликувано, ЕУ:Т:2017:318, т. 39). Освен това следва да се уточни, че от текста на член 76, буква е) от Процедурния правилник, и по-конкретно от използвания израз „при необходимост“ е видно, че не е задължително жалбата да съдържа доказателствените искания. Единствената санкция в областта на доказателствените искания е отхвърлянето им, тъй като са направени късно, за пръв път и без това да е мотивирано, на етапа на репликата или на дубликата или по изключение, преди приключване на устната фаза на производството или преди решението на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството (член 85, параграфи 2 и 3 от Процедурния правилник) (вж. в този смисъл решение от 3 февруари 2005 г., Chiquita Brands и др./Комисия, T-19/01, ЕУ:Т:2005:31, т. 71).
- 149 Пето, Комисията твърди, че е имала за цел да повиши ефикасността на ангажиментите, да допълни компетентността на националните митнически органи и да действа така, че жалбоподателят да не може да избегне последващия контрол на тези митнически органи, когато е установено, че продава обхванати от ангажимента продукти посредством свързани вносители в Съюза, които не са страни по ангажимента, с други думи, чрез канал за продажба, който не е разрешен от споразумението.
- 150 В самото начало следва да се отбележи, че в точки 31—37 от репликата жалбоподателят отговаря на изтъкнатите от Комисията твърдения, свързани с разпределянето на правомощията между националните митнически органи и институциите на Съюза в настоящия контекст (вж.

т. 72 по-горе). В дубликата Комисията твърди, че изтъкнатите в репликата доводи са нови и следователно недопустими. В съдебното заседание тя обаче допуска, че е възможно жалбоподателят всъщност да изтъква само фактически обстоятелства. Тъй като в това отношение той уточнява, че не е възнамерявал да изтъква ново основание от Митническия кодекс на Съюза, следва да се приеме, че повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост е безпредметно.

- 151 Що се отнася до това дали твърдението на Комисията е основателно, налага се изводът, че както поддържа жалбоподателят, самото оттегляне на съгласието за приемане на ангажиментите вече има отрицателни последици за поелия ги оператор, което представлява съществена санкция (вж. т. 125 по-горе). Освен това не би могло да става въпрос, както изтъкват Комисията и Съветът, за положение, което прилича на безнаказаност за неизпълнилия тези ангажименти оператор, нито дори за положение, което би му позволило свободно да се възползва от такова действие. Всъщност следва да се подчертае, че действията по събиране на антидъмпингови или антисубсидийни мита не са забранени, но институциите на Съюза трябва да отчитат процедурните ограничения, предвидени в това отношение от основния антидъмпингов регламент и основния антисубсидийен регламент.
- 152 Предвид всичко изложено по-горе следва да се приеме, че основните регламенти не могат да представляват достатъчно правно основание за приемането на обжалваните разпоредби.

По възражението за незаконосъобразност

- 153 Следва да се провери още дали въпреки липсата на достатъчно правно основание в основните регламенти член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013 биха могли да обосноват от правна страна обжалваните разпоредби.
- 154 В това отношение в подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква и възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013, основано на предполагаемо нарушение на член 8 и член 10, параграф 5 от Регламент № 1225/2009, както и на член 13 и член 16, параграф 5 от Регламент № 597/2009, приложими към момента, в който са приети Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013.
- 155 Член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013 съдържат текст, който разрешава на Комисията да определи за кои сделки „[м]итническо[то] задължение възниква от момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение“, когато Комисията оттегли съгласието си за приемане на ангажимента в съответствие с член 8, параграф 9 от Регламент № 1225/2009 или с член 13, параграф 9 от Регламент № 597/2009, като приеме регламент или решение, които се отнасят до конкретни сделки и обявяват, че съответните фактури не са издадени съгласно ангажимента.
- 156 Жалбоподателят по същество поддържа, че когато действа като изпълнителен орган, а не като законодател, Съветът не може да делегира на Комисията правомощието да обявява за недействителни издадените съгласно даден ангажимент фактури, като просто оттегли съгласието за приемане на ангажимента, нито да нарежда на митническите органи да събират митата върху стоки, вече допуснати за свободно обращение на митническата територия на Съюза. Ето защо тези изявления следва да се тълкуват по-конкретно в смисъл, че визират разпоредбите на член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013.

- 157 По съображения, аналогични на вече изложените в точки 128— 140 по-горе, свързани с общия разум на основния антидъмпингов регламент и на основния антисубсидиен регламент, следва да се приеме изтъкнатото от жалбоподателя възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013. Всъщност, от една страна, тези разпоредби не попадат в обхвата на хипотезите, предвидени в член 8 и член 10, параграф 5 от Регламент № 1225/2009 и в член 13 и член 16, параграф 5 от Регламент № 597/2009, приложими към момента на приемане на Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013, и не съответстват на тези разпоредби. От друга страна, от общия разум на Регламенти № 1225/2009 и № 597/2009 също не следва, че Съветът може с регламент за изпълнение да оправомощи Комисията да предвиди, без да ограничава тази процедура във времето, че след като оттегли съгласието си за приемане на ангажимент и обяви съответните фактури за недействителни, „[м]итническо[то] задължение [трябва да възникне] от момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение [...]“.
- 158 Ето защо следва да се приеме, че член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013 в случая са неприложими.

По приложение С.3 към репликата

- 159 При тези обстоятелства не е необходимо произнасяне по допустимостта на приложение С.3 към репликата. Всъщност, независимо от въпроса дали адвокатът на жалбоподателя е имал право да притежава и да използва в случая документ, озаглавен „Monitoring of Undertaking — Finding following the verification visit“, чиято заглавна част сочи генерална дирекция „Търговия“ на Комисията, следва да се приеме, че това е просто пример за административния подход, възприет от Комисията в конкретния случай, за който освен това не е установено, че разкрива същите обстоятелства като настоящия. По същество оттам личи, че след като установила неизпълнение на конкретен ангажимент, Комисията все пак решила, че не е необходимо да предприема каквото и да било действие. В случая обаче разрешаването на спора не се основава на сравняване на различните подходи, които Комисията би могла да приеме в предходната си практика в контекста на неизпълнението от съответните оператори на техните ангажименти.

Заклучение

- 160 Предвид всички изложени по-горе съображения единственото основание на жалбоподателя следва да се приеме и поради това да се постанови отмяната на обжалваните разпоредби.

По съдебните разноски

- 161 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.
- 162 Тъй като Комисията е загубила делото, тя трябва да бъде осъдена да заплати, освен направените от нея разноски, и разноските на жалбоподателя в съответствие с неговото искане. Съветът понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

- 1) **Отменя член 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2146 на Комисията от 7 декември 2016 година за оттегляне на приемането на ангажимента за двама производители износители съгласно Решение за изпълнение 2013/707/ЕС за потвърждаване приемането на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпинговата и антисубсидийна процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република за периода на прилагане на окончателни мерки, в частта, отнасяща се до Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd.**
- 2) **Осъжда Европейската комисия да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и съдебните разноски на Jiangsu Seraphim Solar System.**
- 3) **Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски.**

Kanninen

Szwarcz

Iliopoulos

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 юли 2020 година.

Подписи